

Przedmiot

wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 43, 56 i 58 WE — Przepisy podatkowe w dziedzinie podatku dochodowego — Możliwość odliczenia przez jedną spółkę kwot wypłaconych tytułem przepływu pieniężnego wewnątrz grupy uzależniony o przesłanki aby spółka, na rzecz której następuje przekazanie również miała siedzibę w danym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 43 WE nie sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego takim, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, zgodnie z którymi spółka zależna będąca rezydentem tego państwa członkowskiego może odliczyć od swojego podlegającego opodatkowaniu dochodu kwotę przekazaną tytułem przepływu pieniężnego wewnątrz grupy na rzecz spółki dominującej, jedynie w przypadku, gdy spółka dominująca ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)) — Postępowanie karne przeciwko Jürgenowi Kretzingerowi

(Sprawa C-288/05) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada ne bis in idem — Pojęcie „ten sam czyn” — Papierosy pochodzące z przemytu — Przywóz do kilku umawiających się państw — Różne czyny — Ściganie w różnych umawiających się państwach — Pojęcie „wykonania” kar — Zawieszenie wykonania kary — Zaliczenie okresów krótkotrwale tymczasowego aresztowania — Europejski nakaz aresztowania)

(2007/C 235/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Jürgen Kretzinger

przy udziale: Hauptzollamt Augsburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Zasada ne bis in idem — Przesłanki wygaśnięcia prawa do ścigania — Pojęcie „tego samego czynu” — Transport papierosów pochodzących z przemytu przez terytorium kilku Państw Członkowskich — Skazanie w dwóch Państwach Członkowskich z powodu oszustwa celnego i paserstwa celnego — Pojęcie „wykonania” — Zawieszenie wykonania kary — Zaliczenie tymczasowego aresztowania na poczet kary

Sentencja

1) Wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen należy dokonywać w następujący sposób:

— decydujące kryterium dla celów zastosowania tego przepisu stanowi kryterium tożsamości zdarzenia, rozumiane jako istnienie całości, na którą składają się nierozdzielnie ze sobą związane zachowania, niezależnie od kwalifikacji prawnej tych zachowań lub chronionego interesu prawnego;

— czyny polegające na przyjęciu zagranicznego tytoniu pochodzącego z przemytu w jednym z umawiających się państw i posiadanie tego samego tytoniu w innym umawiającym się państwie przy istnieniu dodatkowej okoliczności, że oskarżony, który był ścigany w dwóch umawiających się państwach, od samego początku zamierzał po pierwszym przyjęciu tytoniu przewieźć go do miejsca przeznaczenia przejeżdżając przez kilka umawiających się państw, stanowią zachowania, które mogą wchodzić w zakres pojęcia „ten sam czyn” w rozumieniu art. 54 KWUS. Ostateczna ocena tej kwestii należy do właściwych sądów krajowych.

2) W rozumieniu art. 54 KWUS kara wymierzona przez sąd umawiającego się państwa „została [...] wykonana” lub „jest ona w trakcie wykonywania”, jeżeli zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego, oskarżonemu została wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

3) W rozumieniu art. 54 KWUS nie można uznać, że kara wymierzona przez sąd umawiającego się państwa została „wykonana” czy też jest ona „w trakcie wykonywania”, jeżeli oskarżony został krótkotrwale zatrzymany lub aresztowany, a zgodnie z prawem państwa wydającego wyrok to pozbawienie wolności byłoby zaliczone na poczet późniejszego wykonania kary pozbawienia wolności.

4) Okoliczność, że państwo członkowskie może na podstawie decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi wydać europejski nakaz aresztowania osoby, której proces zakończył się w tym państwie wydaniem prawomocnego wyroku skazującego zgodnie z jego prawem krajowym w celu jej ujęcia dla potrzeb wykonania tego wyroku, nie może mieć wpływu na pojęcie „wykonanie” w rozumieniu art. 54.

(¹) Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 lipca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt — Niemcy) — Derin Ismail przeciwko Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Sprawa C-325/05) (¹)

(Stowarzyszenie EWG-Turcja — Artykuł 59 protokołu dodatkowego — Artykuły: 6, 7 i 14 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Prawo swobodnego dostępu do zatrudnienia na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie — Prawo pobytu wynikające z prawa dostępu do zatrudnienia — Obywatel turecki, który ukończył 21 rok życia i nie pozostaje już na utrzymaniu rodziców — Wyroki karne — Przesłanki utraty praw nabytych — Zgodność z zasadą, zgodnie z którą Republika Turcji nie może korzystać z traktowania bardziej korzystnego niż państwa członkowskie udzielają sobie nawzajem)

(2007/C 235/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Derin Ismail

Strona pozwana: Landkreis Darmstadt-Dieburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Darmstadt — Wykładnia art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG/Turcja oraz art. 59 protokołu dodatkowego dotyczącego okresu przejściowego przewidzianego przez Układ ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. (Dz.U. L 293, str. 4) — Brak utraty swobodnego prawa dostępu do dowolnej pracy najemnej oraz wynikającego z niego prawa pobytu przez obywatela tureckiego, który uzyskał zgodę na przyjazd na tery-

torium państwa członkowskiego w ramach łączenia rodzin, w przypadku, gdy ukończył już 21 rok życia i nie pozostaje już na utrzymaniu rodziców — Traktowanie bardziej korzystne w porównaniu z obywatelami państw członkowskich

Sentencja

Obywatel turecki, który jako dziecko uzyskał zgodę na przyjazd na terytorium państwa członkowskiego w ramach łączenia rodzin i który nabył prawo swobodnego dostępu do dowolnej pracy najemnej na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, wydanej przez Radę Stowarzyszenia, utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, traci wynikające z prawa dostępu do zatrudnienia prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim tylko w dwóch przypadkach, mianowicie:

— w przypadku określonym w art. 14 ust. 1 tej decyzji lub

— gdy opuści terytorium danego państwa członkowskiego na znaczny okres i bez uzasadnionych powodów,

nawet jeżeli ukończył już 21 rok życia, nie pozostaje już na utrzymaniu rodziców, lecz prowadzi samodzielne życie w danym państwie członkowskim i nie był aktywny na rynku pracy przez okres kilku lat w związku z odbywaniem w tym okresie kary pozbawienia wolności, której wykonanie nie zostało zawieszona. Wykładnia ta nie jest niezgodna z wymogami określonymi w art. 59 protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2007 r. — Industrias Químicas del Vallés, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-326/05 P) (¹)

(Odwołanie — Niewłączenie metalaktylu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG — Cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną — Wypaczenie dowodów — Oczywisty błąd w ocenie)

(2007/C 235/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas i J. Sabater Marotias, abogados)